

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 aprilie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 110 din 6 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–4
Decizia nr. 114 din 6 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968	4–6
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
19. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.....	7–8
319. — Hotărâre privind completarea art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 763/2013 pentru aprobarea normelor metodologice privind acordarea unui ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură	8
320. — Hotărâre privind promovarea în regim de urgență a unor lucrări de investiții prin alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, pentru prevenirea și înlăturarea efectelor calamităților naturale produse de inundații pe cursurile de apă: Pârâul Căinelui, râul Vedea în localitatea Icoana și râul Teleorman în satul Beiu	9–10
321. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate privată a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Afacerilor Externe	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
795. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.211/2013 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare.....	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 110**

din 6 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Livi-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Octavian Jack Drăgușan în Dosarul nr. 3.599/30/2012 al Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 475 D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 93 din 28 februarie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.599/30/2012, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Octavian Jack Drăgușan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a două decizii emise de Casa Județeană de Pensii Timiș referitoare la recuperarea unor sume încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 263/2010, pensia de urmaș se cuvine atât copiilor, cât și soțului supraviețuitor. Însă, conform textelor criticate, soțul supraviețuitor, invalid sau nu, are dreptul la pensie de urmaș, precum și dreptul de a cumula această pensie cu venituri din activități profesionale, cu singura condiție ca acestea să nu depășească procentul de 35% din câștigul salarial mediu brut, în timp ce copiii cu dizabilități au dreptul la pensie de urmaș pe toată durata invalidității de orice grad — dacă aceasta s-a ivit până la împlinirea vârstei de 16 ani, respectiv de 26 de ani, în cazul continuării studiilor, —

fără a putea cumula această pensie cu venituri din activități profesionale în cazul gradelor I și II de invaliditate. Se susține că, în acest fel, copiii cu grad de invaliditate I sau II, beneficiari ai unei pensii de urmaș, sunt discriminați în raport cu soții supraviețuitori beneficiari ai pensiei de urmaș. Se arată că aceleași categorii de persoane îi este încălcat, în acest fel, dreptul la muncă, garantat prin art. 41 din Constituție, și, implicit, dreptul la un nivel de trai decent, garantat prin dispozițiile constituționale ale art. 47. Se susține, totodată, încălcarea prin aceste reglementări a art. 50 din Legea fundamentală, cu privire la protecția persoanelor cu handicap. Se arată că această limitare a drepturilor fundamentale anterior referite este ilegală, nefiind întrunite condițiile constituționale reglementate la art. 53 pentru justificarea restrângerii. Se susține, de asemenea, că drepturile invocate sunt prevăzute în Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 13 decembrie 2006, care a fost ratificată de România prin Legea nr. 221/2010, făcând parte din dreptul intern, și că, astfel, încălcarea lor contravine dispozițiilor art. 11 și 20 din Constituție.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că modalitatea de reglementare a condițiilor de acordare a pensiei de urmaș este opțiunea legiuitorului și că aceasta nu aduce atingere drepturilor persoanelor cu dizabilități, nefiind discriminatorie. Se arată că persoanele cu gradul II de invaliditate nu pot cumula pensia cu alte venituri realizate din activități profesionale, indiferent dacă sunt sau nu beneficiarele unei pensii de urmaș, și că doar persoanele încadrate în gradul III de invaliditate au dreptul de a realiza cumulul anterior arătat. Se susține că, prin măsura criticată, nu s-a urmărit excluderea anumitor categorii sociale, pe criterii de dizabilitate, de la dreptul de a cumula cele două categorii de venituri.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 1.235 din 22 septembrie 2011 și nr. 93 din 28 februarie 2013.

Avocatul Poporului arată că prevederile art. 118 din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale. Se susține că soții supraviețuitori beneficiari ai pensiei de urmaș și copiii beneficiari ai pensiei de urmaș, cu gradul I și II de invaliditate, sunt categorii de persoane aflate în situații juridice diferite, ce nu impun acordarea unui regim juridic identic, cu atât mai puțin sub aspectul dreptului de a cumula anumite categorii de venituri. Se arată că persoanele cu grad de invaliditate I sau II sunt prezumate de către legiuitor a nu fi apte să desfășoare activități profesionale, motiv pentru care nu se poate vorbi despre încălcarea prin textele criticate a dreptului lor constituțional la muncă sau a dispozițiilor art. 50 din Constituție referitoare la

protecția persoanelor cu handicap. Pentru aceste motive se susține că prevederile art. 118 din Legea nr. 263/2010 nu contravin nici celorlalte dispoziții din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, notele scrise depuse la dosarul cauzei, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. 118: „(1) În sistemul public de pensii, pot cumula pensia cu venituri provenite din situații pentru care asigurarea este obligatorie, în condițiile legii, următoarele categorii de pensionari:

a) pensionarii pentru limită de vârstă;

b) nevătători;

c) pensionarii de invaliditate gradul III, precum și copiii, pensionari de urmaș, încadrați în gradul III de invaliditate;

d) copiii, pensionari de urmaș, prevăzuți la art. 84 lit. a) și b).

(2) Soțul supraviețuitor, beneficiar al unei pensii de urmaș, poate cumula pensia cu venituri din activități profesionale pentru care asigurarea este obligatorie, potrivit legii, dacă acestea nu depășesc 35% din câștigul salarial mediu brut prevăzut la art. 33 alin. (5).”

Se susține că textele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 41 referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 47 privind nivelul de trai, ale art. 50 cu privire la protecția persoanelor cu handicap și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.235 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 16 noiembrie 2011, a statuat că acordarea pensiei de invaliditate are în vedere argumentul că asiguratul și-a pierdut total capacitatea de muncă, fiind încadrat în gradul I sau II de invaliditate; în măsura în care acesta își redobândește, parțial sau total, capacitatea de muncă, va fi încadrat în gradul III de invaliditate sau chiar își va înceta calitatea de pensionar de invaliditate, după caz.

Astfel, Curtea a reținut că legiuitorul a prevăzut, în mod firesc, suspendarea plății pensiei de invaliditate în cazul în care persoana beneficiară desfășoară activitate, urmând ca, în funcție de rezultatul revizuirii medicale, fie să se dispună încetarea plății acesteia, fie plata ei într-un alt cuantum, dacă persoana este încadrată în gradul III de invaliditate.

În acest sens, Curtea a sesizat că este lipsit de orice sens și rațiune ca o persoană să poată cumula atât veniturile realizate prin prestarea unei munci cu cele de care beneficiază tocmai pentru faptul că și-a pierdut în totalitate capacitatea de muncă.

De asemenea, Curtea a statuat că dreptul la muncă al persoanei nu este în niciun mod îngădit, aceasta având posibilitatea nelimitată de a presta o muncă și că suspendarea plății pensiei de invaliditate este consecința recăpătării capacității de muncă a persoanei respective. Prin urmare, Curtea a constatat că prestarea muncii nu este condiționată în niciun fel de pensia de invaliditate primită, plata acesteia din urmă fiind însă condiționată de pierderea în totalitate a dreptului la muncă.

Considerentele și soluția Deciziei nr. 1.235 din 22 septembrie 2011 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, din moment ce beneficiarul pensiei și-a pierdut total capacitatea de muncă, pensia de urmaș acordată neputând fi cumulată cu venituri din activități profesionale.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 8 aprilie 2013, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010, prin raportare la art. 41 alin. (1) din Constituție, statuând, printre altele, că art. 47 alin. (2) din Constituție stabilește că dreptul la pensie se acordă potrivit legii, legiuitorul fiind în drept să stabilească criteriile și condițiile concrete în care asigurații pot beneficia de pensie, tipurile de pensii care pot fi acordate, regulile generale de acordare a acestora și regulile derogatorii pentru situații deosebite, precum și modul de calcul al pensiilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 263/2010 reglementează în mod diferit situația persoanelor cu grad de invaliditate I și II, pe care le prezumă total lipsite de capacitate de muncă, și a celor cu grad de invaliditate III, în privința cărora prezumă lipsa parțială a capacității de muncă. Prin urmare, Curtea constată că, indiferent de calitatea de copil sau soț supraviețuitor a persoanei în cauză, aceasta nu poate cumula pensia de urmaș cu venituri obținute din activități remunerate, în condițiile încadrării respectivei persoane în unul din gradele I sau II de invaliditate, concluzie firească, având în vedere lipsa totală a capacității de muncă a unei astfel de persoane. Prin urmare, Curtea reține că, în ipoteza invalidității, atât copilul beneficiar al pensiei de urmaș, cât și soțul supraviețuitor, pot cumula pensia de urmaș cu venituri obținute din activități lucrative, doar în condițiile unei invalidități de gradul III, potrivit legii anterior referite.

Pentru motivele arătate, Curtea nu poate reține încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor constituționale referitoare la munca și protecția socială a muncii, la nivelul de trai și la protecția persoanelor cu handicap și nici a prevederilor Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 13 decembrie 2006, ratificată de România prin Legea nr. 221/2010, dispozițiile art. 118 din Legea nr. 263/2010 necontravenind, astfel, prevederilor constituționale ale art. 41, art. 47 și art. 50 și nici celor prevăzute la art. 11 și art. 20 din Legea fundamentală.

Prin urmare, nefiind încălcat niciunul din drepturile fundamentale invocate de autorul excepției, nu poate fi constatată încălcarea prin dispozițiile art. 118 din Legea nr. 263/2010 a prevederilor art. 53 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Octavian Jack Drăgușan în Dosarul nr. 3.599/30/2012 al Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 114

din 6 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Drăguța Voicilă și Tudor Voicilă în Dosarul nr. 1.259/327/2012 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 529 D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei partea Daniel Lupu a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și soluționarea acesteia în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul

de procedură penală din 1968 au fost abrogate prin prevederile Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, însă ele continuă să producă efecte în cauză, în sensul Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, motiv pentru care vor fi reținute ca obiect al excepției de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză. Referitor la pretinsa încălcare prin textul criticat a prevederilor art. 129 din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât exercitarea căilor de atac nu este o problemă de constituționalitate, aceasta realizându-se în condițiile legii, iar stabilirea lor este de competența exclusivă a legiuitorului. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 508 din 18 noiembrie 2004. Se susține că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu contravin nici dispozițiilor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nici prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție. Se face trimitere în acest sens la hotărârile din 4 iunie 2008 și, respectiv, 28 februarie 2007 ale Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțate în cauzele *Stoica împotriva României* și, respectiv, *Greco împotriva României*, precum și la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 212/P din 21 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.259/327/2012, **Curtea de Apel Constanța** —

Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Drăguța Voicilă și Tudor Voicilă într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unei rezoluții de respingere a plângerii promovate contra rezoluției de scoatere de sub urmărire penală și, respectiv, de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în primă instanță cu privire la soluționarea plângerii formulate împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale, ca urmare a modificării art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, sunt încălcate prevederile constituționale și cele convenționale referitoare la accesul liber la justiție, la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prevăzute la art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție. Se arată că inadmisibilitatea recursului încalcă principiul exercitării căilor de atac și dispozițiile referitoare la înfăptuirea justiției, reglementate la art. 129 din Legea fundamentală, contravenind, totodată, dispozițiilor art. 53 din Constituție, potrivit cărora restrângerea exercițiului unor drepturi poate avea loc doar în una dintre situațiile și în condițiile limitativ prevăzute în cuprinsul acestui articol. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 contravin și dispozițiilor art. 6 din Convenție, prin neasigurarea dreptului la un proces echitabil. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012, prin care a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și se susține că atât soluția, cât și considerentele acesteia sunt aplicabile și în cauza de față.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu contravin prevederilor constituționale și celor convenționale invocate de autorul excepției, nu limitează și nu înlătură drepturi fundamentale prevăzute în Constituție. Se mai arată că procedura reglementată prin textul criticat are ca obiect verificarea legalității și temeiniciei soluției dispuse de procuror, potrivit dispozițiilor art. 277—278 din Codul de procedură penală din 1968, și nu judecarea fondului cauzei penale, aspect ce justifică rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în primă instanță. Se susține că textul criticat nu contravine principiului accesului liber la justiție, reglementat la art. 21 din Legea fundamentală, care nu garantează dreptul la un dublu grad de jurisdicție, și nici dispozițiilor constituționale ale art. 129, potrivit cărora căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii, reglementarea acestora fiind atributul exclusiv al legiuitorului. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 482 din 10 mai 2012, nr. 571 din 29 mai 2012, nr. 711 din 5 iulie 2012 și nr. 1.072 din 13 decembrie 2012.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu încalcă dreptul la un proces echitabil, consacrat la art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție, întrucât nu înlătură dreptul părților de a beneficia de garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces echitabil, judecat de o instanță independentă și imparțială, a cărei competență este stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Se susține că eliminarea recursului împotriva sentinței de respingere a plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată este justificată de caracterul special al procedurii instituite prin art. 278¹ din Codul de procedură penală și are ca scop asigurarea celerității procesului penal. Se arată, de asemenea, că atât competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, cât și exercitarea căilor de atac sunt prevăzute prin lege, reglementarea acestora fiind atributul exclusiv al legiuitorului. Se susține, totodată, că dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitoare la asigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală nu sunt aplicabile, întrucât textele criticate reglementează procedura de judecată a plângerilor formulate împotriva actelor procurorului de netrimite în judecată, nefiind vizat fondul cauzelor penale. Se mai arată că nu sunt aplicabile în cauză nici prevederile art. 13 din Convenție, dreptul la un recurs efectiv neconfundându-se cu dreptul de exercitare a unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, care au următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) și (3) cu privire la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, precum și prevederile art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție referitoare la principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală și la interdicerea generală a discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din

1968, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, respingând ca neîntemeiate excepțiile invocate, prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu de exemplu sunt reținute: Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012, Decizia nr. 977 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013, și Decizia nr. 181 din 28 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 22 mai 2013, statuând că între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968 este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție.

În acest sens, Curtea a reținut că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac (*„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea *„sunt prevăzute numai prin lege”* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004).

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia

de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil. Curtea a subliniat că nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, Curtea a statuat că art. 129 din Constituție prevede că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, Curtea a arătat că, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării ori urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, Curtea a reținut că prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din Constituție, Curtea a arătat că aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu a fost constatată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Drăguța Voicilă și Tudor Voicilă în Dosarul nr. 1.259/327/2012 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Pentru a genera și menține ritmuri ridicate de creștere economică pe termen lung sunt necesare eforturi susținute pentru dezvoltarea unei economii competitive, capabilă de performanțe tehnologice, în concordanță cu condițiile concurențiale la nivel european și global.

În aceste condiții se urmărește să se diminueze povara fiscală din economie, prin reducerea sau scutirea integrală a impozitului pe profit datorat de persoanele juridice. Această măsură se înscrie în efortul general întreprins pentru stimularea competitivității și inovării, atragerii investițiilor, creșterii locurilor de muncă și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Aplicarea măsurii conduce la diminuarea impozitului pe profit datorat de persoanele juridice care investesc profitul în activele respective, asigurând în acest mod creșterea surselor de finanțare rămase la dispoziția acestora cu suma corespunzătoare impozitului pe profit scutit.

Ținând seama că neadoptarea măsurii ar descuraja activitatea de investiții într-o perioadă în care sectorul privat autohton trebuie să își consolideze poziția financiară cu scopul compensării cererii mai reduse de pe piețele europene și internaționale, dat fiind faptul că neadoptarea măsurii propuse generează riscul reducerii investițiilor private și a intrărilor de capital din străinătate cu efect și în scăderea competitivității externe și interne,

având în vedere că neadoptarea măsurii poate conduce la nefinalizarea contractelor de finanțare din fonduri europene, prin reducerea surselor de cofinanțare, modificând în sens negativ gradul de absorbție și utilizarea fondurilor europene alocate României,

luând în considerare faptul că aceste situații aduc atingere interesului public general și constituie un motiv de urgență deosebită și extraordinară a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 19² se abrogă.

2. După articolul 19³ se introduce un nou articol, articolul 19⁴, cu următorul cuprins:

„Scutirea de impozit a profitului reinvestit

Art. 19⁴. — (1) Profitul investit în echipamente tehnologice — mașini, utilaje și instalații de lucru — astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, în anul punerii în funcțiune a echipamentelor tehnologice respective. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 iulie—31 decembrie 2014, în aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut înregistrat începând cu data de 1 iulie 2014 și investit în activele menționate la alin. (1) produse și/sau achiziționate și puse în funcțiune după aceeași dată.

(4) Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situația în care se efectuează investiții în trimestrele anterioare, din profitul contabil brut cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea.

(5) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 112¹ care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile

art. 112⁶, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul anului investit în echipamentele tehnologice menționate la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(6) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârșitul exercițiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit.

(7) Pentru echipamentele tehnologice prevăzute la alin. (1), care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări.

(8) Prevederile alin. (1) se aplică pentru echipamentele tehnologice considerate noi, potrivit normelor de aplicare.

(9) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu echipamentele tehnologice respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilității, potrivit legii. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor

prevederi echipamentele tehnologice care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul echipamentelor tehnologice furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(10) Prin excepție de la prevederile art. 24 alin. (6) lit. b), contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) nu pot opta pentru metoda de amortizare accelerată pentru echipamentele tehnologice respective.

(11) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3) aplică prevederile prezentului articol în mod corespunzător pentru anul fiscal modificat.

(12) Rezerva constituită potrivit alin. (6) nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (6), urmând să se impoziteze la momentul utilizării sub orice formă, precum și în cazul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii, dacă societatea beneficiară nu preia această rezervă.

(13) Prevederile prezentului articol se aplică pentru profitul reinvestit în echipamentele tehnologice produse și/sau achiziționate după 1 iulie 2014 și puse în funcțiune până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.”

Art. II. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică începând cu data de 1 iulie 2014.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 23 aprilie 2014.

Nr. 19.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 763/2013 pentru aprobarea normelor metodologice privind acordarea unui ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (2) al articolului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 763/2013 pentru aprobarea normelor metodologice privind acordarea unui ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 630 din 10 octombrie 2013, se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Producătorii agricoli care nu au depus cereri pentru anul 2014 în termenul prevăzut la alin. (2) pot depune cereri în perioada 5 mai 2014—10 iunie 2014, inclusiv.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

București, 23 aprilie 2014.

Nr. 319.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind promovarea în regim de urgență a unor lucrări de investiții prin alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, pentru prevenirea și înlăturarea efectelor calamităților naturale produse de inundații pe cursurile de apă: Pârâul Cânelui, râul Vedea în localitatea Icoana și râul Teleorman în satul Beiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pentru Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014 cu suma de 53.000 mii lei la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 71 „Active nefinanciare”, articolul 71.01 „Active fixe”.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru realizarea în regim de urgență a lucrărilor pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în luna aprilie 2014 la lucrările de gospodărire a apelor aferente obiectivelor din domeniul public al statului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pentru asigurarea fondurilor necesare finanțării prevăzute la art. 1 se suplimentează cu suma de 53.000 mii lei Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014.

Art. 3. — Elaborarea documentației tehnico-economice și execuția lucrărilor se contractează de către Administrația

Națională „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru situații de forță majoră.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentului pentru Ape, Păduri și Piscicultură pe anul 2014.

Art. 5. — Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură răspunde de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1, în conformitate cu dispozițiile legale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministru mediului și schimbărilor climatice,

Attila Korodi

Ministru delegat pentru ape, păduri și piscicultură,

Adriana Doina Pană

Ministru finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministru delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 23 aprilie 2014.

Nr. 320.

ANEXĂ

CHELTUIELI

pentru înlăturarea efectelor unor calamități naturale produse în bazinele hidrografice ale râurilor Vedea, Teleorman și Pârâului Cânelui

Nr. crt.	Denumirea obiectivului/Județul	Râul/Amplasament	Lucrări propuse	Valoarea totală (mii lei)
1.	Lucrări de amenajare a Pârâului Cânelui pe tronsonul amonte Baldovinești — aval Vârtoape	Pârâul Cânelui Amplasament: de la intrarea în județul Teleorman a Pârâului Cânelui până la limita intravilană a localității Vârtoape	— regularizare în intravilan — realizare acumulări nepermanente Baldovinești I și Baldovinești II — regularizarea albiei pe tronsoane de 500 m aval și amonte de intravilanul localităților	19.000

Nr. crt.	Denumirea obiectivului/Județul	Râul/Amplasament	Lucrări propuse	Valoarea totală (mii lei)
2.	Regularizare râu Vedea în zona localității Icoana	Râul Vedea Amplasament: zona localității Icoana	— lucrări de regularizare albie 7,6 km prin îndiguire	19.000
3.	Amenajare râu Teleorman în zona localității Ștorobăneasa, sat Beiu	Pe râul Teleorman Amplasament: zona localității Ștorobăneasa, sat Beiu	— tăiere cot curs de râu — realizare dig tip potcoavă, cu lungime de cca 3,5 km	15.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil, proprietate privată a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (5) lit. c) și art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. V lit. B pct. 1 lit. a) din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind schimburile educaționale și științifice administrate de Comisia Fulbright româno-americană, semnat la București la 26 octombrie 2000, ratificat de România prin Legea nr. 749/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea caracteristicilor tehnice ale imobilului prevăzute în anexa nr. 4, poziția nr. 379 din Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, aflat în proprietatea privată a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — (1) Ministerul Afacerilor Externe va achita din bugetul aprobat acestui minister debitele restante cu care Comisia Fulbright figurează în evidențele financiar-contabile ale

Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” la data predării imobilului prevăzut la art. 2.

(2) Achitarea debitelor prevăzute la alin. (1) se va realiza eșalonat, pe o perioadă de 3 ani de la data predării imobilului, conform unei convenții de eșalonare ce se va încheia între Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și Ministerul Afacerilor Externe, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Poziția nr. 379 din anexa nr. 4 Lista bunurilor imobile, din domeniul privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” la Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în proprietatea privată a statului și în administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” pentru care se actualizează caracteristicile tehnice

Adresa imobilului	Persoana juridică titular al dreptului de administrare	Caracteristicile tehnice ale imobilului, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 60/2005	Caracteristicile tehnice actualizate ale imobilului	Valoarea de inventar
Municipiul București, sectorul 1, strada Nicolae Costinescu nr. 2	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” CUI: 2351555	Imobil și garaj Teren — 1.987 mp	Clădire compusă din demisol, parter și etaj Suprafață construită măsurată = 266 mp	1.528.126,07 lei
			Garaj compus din parter și etaj Suprafață construită măsurată = 51 mp	
			Magazie Suprafață construită măsurată = 149 mp CF nr. 262474	
			Teren aferent imobilului Suprafață totală măsurată = 1.983,00 mp CF nr. 262474	4.291.621,95 lei

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în proprietatea privată a statului, care se transmite din administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Afacerilor Externe

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar
Municipiul București, sectorul 1, strada Nicolae Costinescu nr. 2	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” CUI: 2351555	Ministerul Afacerilor Externe CUI: 4266863	Clădire compusă din demisol, parter și etaj Suprafață construită măsurată = 266 mp	1.528.126,07 lei
			Garaj compus din parter și etaj Suprafață construită măsurată = 51 mp	
			Magazie Suprafață construită măsurată = 149 mp CF nr. 262474	
			Teren aferent imobilului Suprafață totală măsurată = 1.983,00 mp CF nr. 262474	4.291.621,95 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.211/2013 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare

În temeiul art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.211/2013 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 2 septembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Începând cu data de 1 mai 2014, după poziția nr. 5 „Serviciul Fiscal Orășenesc Topoloveni” din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești se introduce poziția nr. 51 „Serviciul Fiscal Orășenesc Mioveni”, iar unitățile administrativ-teritoriale arondate acestuia sunt prevăzute în anexa nr. 1.

2. În perioada 1—31 mai 2014, poziția nr. 1 „Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș” din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești și unitățile administrativ-teritoriale arondate acesteia se modifică și sunt prevăzute în anexa nr. 2.

3. Începând cu data de 1 iunie 2014, poziția nr. 1 „Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș”, poziția nr. 2 „Serviciul Fiscal Municipal Câmpulung”, poziția nr. 51 „Serviciul Fiscal Orășenesc Mioveni”, poziția nr. 18 „Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ialomița” și poziția nr. 20 „Serviciul Fiscal Municipal Urziceni”, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești, și unitățile administrativ-teritoriale arondate acestora se modifică și sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. II. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești, precum și unitățile fiscale subordonate acesteia vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

București, 16 aprilie 2014.
Nr. 795.

ANEXA Nr. 1

Nr. crt.	Unitatea fiscală care funcționează în subordinea direcției generale regionale a finanțelor publice (denumire și adresă)	Unitatea administrativ-teritorială (localitatea) arondată
0	1	2
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE PLOIEȘTI		
	51. Serviciul Fiscal Orășenesc Mioveni, orașul Mioveni, bd. Dacia, bl. V2B, sc. D, mezanin, județul Argeș, cod poștal 115400	
	Preluat de la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș	1. Mioveni
		2. Micești
		3. Țițești
		4. Bălilești
		5. Davidești
		6. Vulturești
		7. Dârmănești

Nr. crt.	Unitatea fiscală care funcționează în subordinea direcției generale regionale a finanțelor publice (denumire și adresă)	Unitatea administrativ-teritorială (localitatea) arondată
0	1	2
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI		
	1. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș, municipiul Pitești, Bd. Republicii nr. 118	1. Pitești
		2. Albota
		3. Bradu
		4. Oarja
		5. Ștefănești
		6. Mărăcineni
		7. Suseni
		8. Poiana Lacului
		9. Uda
		10. Vedea
		11. Moșoaia
		12. Cotmeana
		13. Băbana
		14. Cocu
		15. Săpata
		16. Pietroșani
		17. Coșești
		18. Bascov
		19. Merișani
		20. Cuca
		21. Drăganu
		22. Ciomăgești
		23. Morărești
		24. Budeasa

Nr. crt.	Unitatea fiscală care funcționează în subordinea direcției generale regionale a finanțelor publice (denumire și adresă)	Unitatea administrativ-teritorială (localitatea) arondată
0	1	2
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI		
	1. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș, municipiul Pitești, Bd. Republicii nr. 118	1. Pitești
		2. Albota
		3. Bradu
		4. Oarja
		5. Ștefănești
		6. Mărăcineni
		7. Suseni
		8. Poiana Lacului
		9. Uda
		10. Vedea

0	1	2
		11. Moșoaia 12. Cotmeana 13. Băbana 14. Cocu 15. Săpata 16. Bascov 17. Merișani 18. Cuca 19. Drăganu 20. Ciomăgești 21. Morărești 22. Budeasa
	2. Serviciul Fiscal Municipal Câmpulung, municipiul Câmpulung, str. Negru Vodă nr. 84	1. Câmpulung 2. Albeștii de Muscel 3. Aninoasa 4. Boteni 5. Berevoiești 6. Bughea de Jos 7. Bughea de Sus 8. Cetățeni 9. Dâmbovicioara 10. Dragoslavele 11. Godeni 12. Lerești 13. Mihăești 14. Mioarele 15. Poienarii de Muscel 16. Stoenesti 17. Schitu Golești 18. Valea Mare Pravăț 19. Rucăr 20. Vlădești
.....
	51. Serviciul Fiscal Orășenesc Mioveni, orașul Mioveni, bd. Dacia, bl. V2B, sc. D, mezanin, județul Argeș, cod poștal 115400 Preuate de la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș Preuate de la Serviciul Fiscal Municipal Câmpulung	1. Mioveni 2. Micești 3. Țițești 4. Bălilești 5. Davidești 6. Vulturești 7. Dârmănești 8. Coșești 9. Pietroșani 10. Stâlpeni 11. Hârtiești
.....

0	1	2
	18. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ialomița, str. Matei Basarab nr. 14, municipiul Slobozia, județul Ialomița	1. Slobozia 2. Amara 3. Bucu 4. Buiești 5. Ciulnița 6. Cosâmbesti 7. Gheorghe Doja 8. Gheorghe Lazăr 9. Grivița 10. Mărculești 11. Miloșești 12. Perieți 13. Scânteia 14. Traian 15. Țândărei 16. Ograda 17. Valea Ciorii 18. Căzănești 19. Albești 20. Andrășești 21. Balaciu 22. Ciochina 23. Cocora 24. Colelia 25. Munteni Buzău 26. Reviga 27. Sălcioara 28. Sărățeni 29. Platonești 30. Săveni 31. Sudiți
.....
	20. Serviciul Fiscal Municipal Urziceni, Str. Revoluției nr. 11A, municipiul Urziceni, județul Ialomița	1. Urziceni 2. Armășești 3. Axintele 4. Bărbulești 5. Bărcănești 6. Borănești 7. Ciocârlia 8. Coșereni 9. Jilavele 10. Manasia

0	1	2
		11. Dridu 12. Adâncata 13. Rădulești 14. Drăgoești 15. Fierbinți Târg 16. Maia 17. Moldoveni 18. Movilița 19. Roșiori 20. Sinești
	Preluete de la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ialomița	21. Alexeni 22. Gârbovi 23. Ion Roată 24. Valea Măcrișului 25. Grindu 26. Sfântu Gheorghe

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 805354